

U govoru na talijanskom jeziku – nastavljajući ciklus kateheza koji se održava tijekom cijele Jubilarne godine pod naslovom “Isus Krist, naša nada” – Papa usredotočuje svoju meditaciju na temu: “Isusovo uskrsnuće. Priprava večere. ‘Ondje nam pripravite’” (Čitanje: Mk 14,15).

Draga braćo i sestre,

nastavljamo naš jubilejski hod u otkrivanju Kristova lica, u kojem naša nada poprima oblik i čvrstoću. Danas započinjemo razmišljanje o otajstvu muke, smrti i uskrsnuća Isusa Krista. Počinjemo promišljanjem o jednoj riječi koja se čini jednostavnom, ali u sebi krije dragocjenu tajnu kršćanskog života: *pripraviti*.

U Markovu evanđelju čitamo: “Prvoga dana Beskvasnih kruhova, kad se žrtvovala pasha, upitaju učenici Isusa: ‘Gdje hoćeš blagovati pashu, da odemo i pripravimo?’ (Mk 14,12). To je praktično pitanje, ali ujedno prožeto iščekivanjem. Učenici naslućuju da će se dogoditi nešto važno, ali pojedinosti su im nepoznate. Isusov odgovor gotovo da zvuči zagonetno: “Idite u grad i namjerit ćete se na čovjeka koji nosi krčag vode” (r. 13). Pojedinosti poprimaju simboličan ton: čovjek koji nosi krčag – u ono doba to je obično bio ženski posao – gornja soba već spremna, nepoznati domaćin. Kao da je sve unaprijed bilo pripravljeno. I doista jest. U ovom odlomku Evanđelje nam otkriva da ljubav nije plod slučajnosti, nego svjesnog izbora. Ne radi se o običnoj reakciji, nego o odluci koja traži pripravu. Isus ne ide u muku zbog nekakve sudbine, već iz vjernosti putu koji je slobodno prihvatio i s pažnjom slijedio. I to nas tjera: znati da dar Njegova života izvire iz duboke nakane, a ne iz iznenadnog poriva.

Ta “gornja soba već spremna” govori nam da nas Bog uvijek pretječe. Još prije nego što postanemo svjesni da nam je potrebna blizina i prihvaćanje, Gospodin nam je već pripremio prostor u kojem se možemo prepoznati i osjetiti kao Njegovi prijatelji. Taj je prostor, u konačnici, naše srce: “soba” koja se može činiti praznom, ali čeka da bude prepoznata, ispunjena i brižno čuvana. Pasha, koju učenici trebaju pripraviti, već je zapravo pripravna u Isusovu Srcu. On je taj koji je sve osmislio, sve uredio, sve odlučio. Ipak, od svojih prijatelja traži da učine svoj dio. To nas uči nečemu bitnom za naš duhovni život: milost ne dokida našu slobodu, nego ju budi. Božji dar ne poništava našu odgovornost, nego ju čini plodonosnom.

I danas, kao i tada, treba pripraviti večeru. Ne radi se samo o liturgiji, nego o našoj spremnosti ući u čin koji nas nadilazi. Euharistija se ne slavi samo na oltaru, nego i u svakodnevici, gdje je moguće sve živjeti kao prikazanje i zahvalu. Pripremiti se za slavlje ove zahvalnosti ne znači činiti više, nego stvoriti prostor. To znači ukloniti ono što smeta, smanjiti vlastite zahtjeve, prestati njegovati nerealna očekivanja. No, često brkamo pripreme s iluzijama. Iluzije nas odvlače, pripreme nas usmjeravaju. Iluzije traže ishod, pripreme omogućuju susret. Prava ljubav – podsjeća nas Evanđelje – daje se prije nego što bude uzvraćena. Ona je dar unaprijed. Ne temelji se na onome što prima, već na onome što želi darovati. To je ono što je Isus učinio sa svojim učenicima: dok ga oni još nisu razumjeli, dok ga je jedan spremao izdati, a drugi zaniijekati, On je za sve pripravljao večeru zajedništva.

Draga braćo i sestre, i mi smo pozvani “pripraviti Pashu” Gospodnju. Ne samo onu liturgijsku, već i onu u našem životu. Svaka gesta raspoloživosti, svaki besplatni čin, svaki oprost darovan unaprijed, svaki napor prihvaćen strpljivo – način su pripreme prostora u kojem Bog može prebivati. Možemo se tada zapitati: koje prostore u svom životu trebam urediti kako bih bio spreman primiti Gospodina? Što za mene danas znači “pripraviti”? Možda odreći se neke zahtjevnosti, prestati čekati da se drugi promijeni, učiniti prvi korak. Možda više slušati, manje djelovati, ili naučiti vjerovati onome što je već pripravljeno.

Ako prihvatimo poziv da pripravimo mjesto zajedništva s Bogom i među nama, otkrit ćemo da smo okruženi znakovima, susretima, riječima koje nas usmjeravaju prema onoj sobi, prostranoj i već pripravnoj, u kojoj se neprestano slavi otajstvo beskonačne ljubavi koja nas nosi i koja nam uvijek prethodi. Neka nam Gospodin podari da budemo ponizni pripravitelji Njegove prisutnosti. I neka u toj svakodnevnoj raspoloživosti raste i u nama ona tiha sigurnost koja nam omogućuje da se sa svime suočimo slobodna srca. Jer ondje gdje je ljubav pripravna, život doista može procvasti.